kõikuma hakkas, püüdis ta pealinnas oma seisukohta parandada, lavastades ms. hobuste-protsesse ja süüdistades mõisnikke riigitruudusetuses. Uue taktikaga ei suutnud ta Petrogradi valitseva ringkonna silmis ennast rehabiliteerida, nii et senaatoriks määramine tähendas erruminekut.

K-i teenistusleht ERKA-s; „Vaba Maa" 1933, nr. 73 ja 74; Post. 1933, nr. 74; E. v. Dellingshausen, Im Dienste der Heimat (1930), lk. 136, 147, 166 ja 207 jm. saadud andmed. *E. S.*

**KOSKEL** (end. perekonnanimi kuni 1935 **Johanson**), **Alma**, kutsehariduslegelane, sünd. 25. V 1886 vkj. Tartumaal Jõgeva v. Painküla s käsitöölise Jüri Johanson'i tütrena, õppis 1894—1904 Painküla külakoolis ja Tartus A. Salomon'i tütarlastekoolis, omandas kutsehariduse Soomes 1907—10, õppides ms. ka Helsingi kunsttööstuskoolis Ateneumis ja Helsingis käsitöökooli kudumisosakonnas. K. teotses koduõpetajana Võrumaal 1905—07, Tartu Naisseltsi käsitöö- ja kudumiskursuste juhatajana 1910—18 ja toimib Tartu Naisühingu käsitöökooli juhatajana a-st 1919. — K. oli Naisorganisatsioonide Liidu juhatuse ja kutsehariduse toimkonna liige 1920—25, on a-st 1936 Kodumajanduskoja liige, teotsenud juhatuse liikmena Tartu Kodutöö Ühingus jm. Ta oli ajakirja „Naiste Töö ja Elu" kuukaasande „Käsitöölehe" toimetajaid 1917—18. K. on avaldanud kirjutisi perioodilisis väljaandeis ja ilmutanud eriraamatuna „Taimevärvide õpetuse" (Tartu, 1918). Tartu Naisühingu auliige on ta a-st 1938.

Isikl. saadud andmed. *K. E. S.*

**KOSKINEN**, vt. **YRJÖ-KOSKINEN.**

**KOSTOMAROV, Nikolai Ivanovitš**, vene ajaloolane, sünd. 4. V 1817 vkj. Voroneži kub-s mõisniku vallaspojana ning õppis a-il 1833—37 Harkovi ülikoolis, kus 1844 omandas väitekirja kaitsemise järel magistri astme. K. oli 1846—47 lühemat aega õppejõuks Vene ajaloo alal Kiievi ülikoolis, vangistati 1847 poliitilisest tegevusest osavõtu pärast, viibis 1 a. Peeter-Pauli kindlusvanglas Peterburis ja elas selle järel eraõpetlasena rea aastaid Saratovis politsei valve all. A-il 1859—62 toimis K. Vene ajaloo prof-na Peterburi ülikoolis, pidi aga võimude silmis poliitiliselt väheustava isikuna lahkuma sellelt kohalt. Ta tegeles eraõpetlasena enda surmani 7. IV 1885 vkj. — Oma rohkeis teoseis esitas K. eriti rahva ajalugu vastandina senisele, riigi esikohta rõhutavale käsitusele. Eesti seisukohalt on ta teoseist tähelepandavad: „Сѣверно-русскія народоправства" (Peterburi, 1863), „Русская исторія въ жизнеописаніяхъ главнѣйшихъ ея дѣятелей" (*ibid.*, 1872).

Р. Б. Сл. (1903). *R. K.*

**KRAFFSTRÖM**, vt. **CRAFFSTRÖM.**

**KRAUS**, vt. **KORE.**

**KREEK, Aleksander**, sportlane, sünd. 8. VII 1914 vkj. Lihula v. taluomaniku pojana, õppis kohalikus algkoolis ja a-st 1931 Haapsalu gümnaasiumis, mille lõpetas 1936. Ta on olnud Tallinnas Riigi Statistika Keskbüroo ja a-st 1939 Eesti Panga teenistuses. — Kannatanud kidura tervise pärast ja tarvitanud haiguse tõttu ka karke, hakkas K. tervise huvides tegelema spordiga. Ta on esinenud võistlusil esmakordselt kodumaal 1931 ja välismaal (Soomes) 1935. A-il 1937—39 on K. teinud kaasa eliitsportlaste osavõtul Euroopas korraldatud palju suuremaid spordivõistlusi, kus ta suurt stabiilsust osutades on saavutanud kuulitõukes hulga esikohti, võites korduvalt näit. H. Woellke't ja ka mitut ameeriklast. Neist K-i saavutistest 1937. a. mainitagu järgmisi: Kuopios 15.57 m, Stokholmis 15.48, Pariisis 15.54 ja hiljemini seals. üliõpilasolümpiaadil 15.17, Tallinnas 15.90,5 (see resultaat oli s. a. maailma paremustabelis 5.); 1938. a.: Stokholmis 16.05, Londonis 15.86, Pariisis Euroopa esivõistlusil 15.83, Göteborgis 15.92, Karlstadis 16.16 (maailma paremustabelis s. a. 2. koht), Oslos 15.67, Strasbourg'is 15.92 ja Tallinnas 15.90; 1939. a.: Berliinis 16.18 (2. koht) ja 16.05, Dresdenis 16.19, Tallinnas 16.28, 16.40 ja kahe käega 29.05 (mõlemad Eesti rekordid).

Isikl. saadud andmed. *T.*

***KREEK, Cyrillus**, helikunstnik, sünd. 21. XI 1889 vkj.; ta jätkas mitme suve vältel eesti ja Eesti rootslaste rahvaviiside korjamist, ms. ka enda kogusse, kus leidub üle 1200 rahvaviisi. K. on komponeerinud „Requiemi" C-moll soolohäälele, koorile, orelile ja orkestrile (1927), mille esiettekanne oli 1929 Tallinnas, ning koori- ja soololaule. K. on juhatanud Haapsalus korraldatud laulu-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 141